

bundet til at søge sine Forbilleder enten Vest fra eller Syd fra eller Øst fra; men i et Land, som bygger paa Erfaringer andetsteds fra, er det naturligt, at vi henter vore Forbilleder og tillemper dem saaledes, at de passer for danske Forhold. Det har været en sund Regel hidtil, og det bør formentlig være det fremdeles uden Forsynt til, om Forbillederne er opstaaet det ene eller det andet Sted i Verden. Det, der sker her, er jo nærmest, at man søger at gennemføre en til danske Forhold tillempet Ordning efter de engelske Forbilleder. Dog maa jeg bemærke, at nogen større Erfaring om Resultaterne af, hvad man har gjort i England just i Spørgsmaalet de kronisk syge, har man ikke, da det, saa vidt mig bekendt, kun var meget kort Tid før Krigen, den Ordning, der var gennemført, fik Lejlighed til at virke; og alle Undersøgelser og al Materialesamling under Krigen har desværre været i høj Grad hemmet, saa der neppe er meget at bygge paa de Oplysninger, man har derfra.

Det, der her er foreslaaet, er i Virkeligheden en Kombination af Forsikring og andre Systemer, og det, der kræves, er, at de, der skal have Understøttelse, naar kronisk Sygdom udbryder, skal være Medlemmer af Sygekasser og have betalt det, som det dog koster andre Mennesker. Man kræver blot ikke, at de, hvem den Ulykke er overgaaet, at de er blevet befængt med en kronisk Sygdom, som Straf herfor skal betale yderligere højere Kontingent, end andre Mennesker behøver; og det forekommer mig ogsaa at være ganske urimeligt og uretfærdigt, hvis det er saadanne Tanker, man sysler med. Jeg mener, at Samfundet vil have Grund til at bringe det Offer, der er nødvendigt for at sikre de Mennesker, der i Samfundets Tjeneste er blevet ramt af den Ulykke, som en kronisk Sygdom i sig selv er.

Det ærede Medlem gjorde en Bemærkning om, at det var for galt at komme med saadanne Forslag og ikke en Gang anvise, hvorfra Midlerne skulde komme, da disse Udgifter som alt nævnt efter det ærede Medlems Mening vilde blive saa frygtelig store og uoverkommelige. Men da jeg gaar ud fra, at Udgifterne ikke vil

blive uoverkommelige, og tværtimod mener at de Beregninger, der er opstillede — selv om jeg ingenlunde i Enkeltheder tør indestaa for dem —, dog i Hovedsagen nogenlunde vil vise sig at holde Stik, idet det Materiale, vi har, om end det er svagt, dog peger i den Retning, kan jeg ikke se, at det skulde være saa uoverkommeligt for Staten at udrede det, som denne Lovs Gennemførelse vil nødvendiggøre. Baade Optagelsen af de kronisk syge, og hvad der i øvrigt er foreslaaet i Retning af forøget Statstilskud til Sygekasserne og i Retning af at lægge nye betydelige Pligter paa Sygekasserne, som de naturligvis maa have Støtte til — alt dette vil kunne skaffes for en Sum af 3 Mill. Kr. Og Midlerne dertil anvises bl. a. derved, at vi fra et Tidspunkt, som er meget nærliggende, vil komme ned paa en betydelig mindre aarlig Udgift, end vi i de sidste Aar har haft til Arbejdsløsheden.

Den Lovgivning, som, ogsaa paa Grundlag af, hvad jeg har foreslaaet, vil blive gældende i den nærmeste Tid, vil rigelig indbringe, hvad Udgifter der kan blive Tale om til Sygekasserne efter dette Forslag; saa paa dette Punkt mangler der ikke nogen Anvisning paa, at Midler virkelig stilles til Raadighed, forsaavidt man frigør sig for andre Udgifter og formentlig da vil kunne paatage sig saadanne nærliggende Udgifter som denne, der i høj Grad har paatrængt sig i adskillig Tid. Thi deri har det ærede 5te Medlem for Sorø Amt (Johannes Lou) Ret, at med den § 3, der er foreslaaet ved det foreliggende Lovforslag, og som jeg forstod, at det ærede Medlem gav sin Tilslutning, indfrier vi et Løfte, som alle Partier Gang paa Gang har givet, Løftet om, at de kronisk syge paa betryggende Maade maatte bringes ind under Samfundets Omsorg; og det ærede Medlem har ogsaa Ret i, at gyldne Løfter er der givet nok af gennem den lange Række Aar, hvis Historie han i korte Træk skildrede. Jeg tror dog, det ærede Medlem var noget uretfærdig, naar han sagde, at efter at vi havde faaet Sygekasseloven, var man i en lang Række Aar saa glad, at man glemte de kronisk syge. Det er meget muligt, at nogen har glemt dem, og at Sygekasserne ogsaa har ment, at nu havde de foreløbig saa store